

ДЪДО, БАБА И ЗЛАТНА РИБКА.

Едно време живѣлъ нѣкот дѣдо,
Живѣлъ да ѹло съ своя стара баба
Край морето, по край Черно море.
Тѣ живѣли въ сламеница изба,
И живѣли трийсетъ и три годинъ.
Ловилъ дѣдо съ кжрпень неводъ риба,
А па баба прела, пила, прала.
Ведиѣжъ дѣдо неводъ въ море ввърля ;
Сбира неводъ — въ него само тиня.
Вторъ пѫть дѣдо неводъ въ море ввърля ;
Сбира неводъ — само трѣва морска.
Трети пѫТЬ си дѣдо неводъ ввърля ;
Сбира неводъ — въ него чудна риба;